

Atque idecirco crimini dari fortunæ con-
 fucuit, quòd qui maxime digni sunt, mini-
 mè dicebant, id autem non absque ratio-
 ne accidit: quippe cùm fieri minimè pos-
 sit, vt habeat pecunias is, qui nullam dili-
 gentiam adhibet, vt eas habeat, id quod in
 cæteris etiam rebus fit. Non dabit tamen
 quibus non oportet, neque quando non
 oportet, & reliqua huiusmodi: alioqui
 non ageret secundum liberalitatem: ne-
 que ita expèsas pecunias, posset in ea quæ
 debet, expendere. Sicut enim diximus, is
 est liberalis, qui pro facultatibus, & in ea
 quæ debet, sumptus facit: qui verò excedit
 prodigus, atque ideo tyrannos prodigos
 non dicimus: facile enim esse minimè vi-
 detur, vt dationibus & sumptibus excede-
 re opum multitudinem possint. Cùm igitur
 liberalitas mediocritas sit, quæ circa
 pecuniarum dationem acceptionemque
 versatur: liberalis dabit & expendet in ea
 quæ oportet, & quotcumque oportet, tam
 in paruis, quàm in magnis, atque id iucun-
 dè faciet: accipiet item & vnde oportet,
 & quotcumque oportet. Nam cùm virtus
 circa vtraque sit mediocritas, vtraque vt
 debet, faciet. moderatam enim dationem
 talis acceptio consequitur: quæ autem nõ
 est talis, contraria est, quæ igitur conse-
 quuntur, in eodem simul contingunt: quæ
 verò sunt contrariæ, minimè. Quòd si inci-
 derit, vt præter quàm deceat, & bene se
 habeat expendit: dolebit quidem, sed
 moderatè, & sicut debet. nam ob quæ o-
 portet, & sicut oportet, & lætari & dolere
 ad virtutem spectat. Est etiam liberalis
 quantum ad pecunias atinet, in societate
 vitæ perfacilis. iniuria enim affici potest,
 cùm magni pecunias non ælimerit, magis-
 que egrè fert, si quid quod oportuerit, non
 expenderit: quàm dolet, si quid expende-
 rit, quod minimè debuerit, neque Simo-
 nidi assentitur.

CAPUT III.

Prodigus verò etiam in his peccat: nã
 ob quæ oportet, & sicut oportet, neque
 lætatur, neque dolet, id quod progredien-
 tibus manifestius patebit. Dicitur à nobis
 est prodigalitate & illiberalitate ex-
 cessus esse & defectus: atque eas in duo-
 bus, datione & acceptione cõsistere: nam
 etiam sumptum in dationem reponimus.
 Prodigalitas enim in dando & non acci-
 piendo excedit, in accipiendo autem de-
 ficit: illiberalitas contra in dando deficit,
 in accipiendo excedit, sed in paruis tamen.
 Ac quæ ad prodigalitate quidè spectat,
 non admodum coaugeri consueverunt:

A δὲ καὶ ἐγκρατεῖται τῆ τύχη, ὅτι αἱ μέγισται
 ἄξιοι ὄντες, ἡκιστα πλουτοῦσι. συμβαίνει δὲ
 ἐν ἀλόγως τῶτο. οὐ γὰρ οἷον τε χρηματίζειν,
 μὴ ὅτι μελούμενοι, ὅπως ἔχη, ἄσπερ οὐδὲ
 ὅτι τῶν ἄλλων. οὐ μὲν δώσει γὰρ οἷς οὐ δεῖ,
 οὐδ' ὅτι μὴ δεῖ, οὐδ' ὅτι ἄλλα τοιαῦτα. οὐ
 γὰρ ἀπὲρ παρὰ τοῦ κτ' πλὴν ἐλευθεροῦνται
 καὶ εἰς ταῦτα ἀγαθούς, ἐν ἀπὲρ εἰς αὐ
 δεῖ ἀδικίαισιν. ἄσπερ γὰρ εἴρηται, ἐλευθέ-
 ρος ὅταν ὁ κτ' πλὴν οὐσίαν διαπραύων, καὶ εἰς
 αὐ δεῖ ὁ δὲ ἱσχυροῦσιν, ἄσπυτος: διὰ τῶν
 τυραννῶν οὐ λέγουσιν ἀσπύτοις. τὸ γὰρ πλῆ-
 ρος τῆς κτήσεως οὐ δοκεῖ ἴσχυον εἶναι τῶν
 ὄντων καὶ τῶν διαπραύων ἱσχυροῦσιν. τῆς
 ἐλευθεροῦντος δὲ μισότητος οὐδὲν ἀπὲρ
 χρημάτων δόσιν καὶ λήψιν, ὁ ἐλευθέριος
 καὶ δώσει καὶ διαπραύσει εἰς αὐ δεῖ, καὶ
 ὅσα δεῖ, ὁμοίως ἐν μικροῖς καὶ μεγάλοις
 καὶ ταῦτα ἡδέως καὶ λήψεται ὅθεν δεῖ, καὶ ὅσα
 δεῖ. τῆς ἀρετῆς γὰρ ἀπὲρ ἀμφοῦσιν μεσότη-
 τος, ποιήσει ἀμφοτέρας αὐ δεῖ εἶπται γὰρ τῆ
 ὁππεῖα δώσει ἢ ποιήσει λήψαι: ἢ δὲ μὴ
 τοιαῦτη, ἐναντία ὅταν. αἱ μὲν οὖν ἐπὶ ἀμφοῖν
 γίνονται ἀμφοῖν ἐν τῶ αὐτῶ: αἱ δὲ ἐναντία,
 δῆλον ὅς οὐ. ἐὰν δὲ παρὰ τὸ δέον, καὶ τὸ κα-
 τὰ τῆς ἐξουσίας συμβαίη αὐτῶ ἀδικίαισιν, λυπη-
 ρήσεται: μετέως δὲ, καὶ ὡς δεῖ. τῆς ἀρε-
 τῆς γὰρ καὶ ἡ δέουσι καὶ λυπητέων ἐφ' οἷς δεῖ,
 καὶ ὡς δεῖ. καὶ ἀκοινωνήτους δὲ ὅταν ὁ ἐλευ-
 θέριος εἰς χρηματὰ δώσται γὰρ ἀδικεῖσθαι,
 μὴ τῆσιν γὰρ τὰ χρηματὰ καὶ μάλλον ἀχθό-
 ρμος, εἰ πὶ δέον μὴ ἀτάλασεν, ἢ λυποῦμε-
 νος, εἰ μὴ δέον πὶ ἀτάλασεν, καὶ τῶ Σιμωνί-
 δῃ ἢ ἀρετῆς ἄνεμος.

Κεφάλαιον γ.

Ο δ' ἄσπυτος καὶ ἐν τούτοις διαμαρτέ-
 νει: οὕτε γὰρ ἡ δέουσι ἐφ' οἷς δεῖ, οὕτε
 ὡς δεῖ: οὕτε λυπητέων. ἔσται δὲ ποσειδῶσ
 φανερότερον. εἴρηται δὲ ἡμῖν ὅτι ἱσχυρο-
 λῶ καὶ ἐλλείψεις εἰσιν, ἢ ἀσπύτια καὶ ἢ ἀνε-
 λευθερία, καὶ ἐν δυοῖν, ἐν δόσει καὶ λήψαι
 καὶ πλὴν διαπραύων γὰρ εἰς τῶν δόσιν πείθε-
 ται. ἢ μὲν οὖν ἀσπύτια, τῶν διδόνων καὶ μὴ
 λαμβάνων ἱσχυροῦσιν, τῶ δὲ λαμβάνων
 ἐλλείπει: ἢ δὲ ἀνελευθερία, τῶν διδόνων
 μὲν ἐλλείπει, τῶ λαμβάνων δὲ ἱσχυροῦσιν
 λαί, πλὴν ὅτι μικροῖς. τὰ μὲν οὖν τῆς ἀ-
 σπύτιας οὐ πᾶν συνδυάζεται οὐ γὰρ ἴσχυον
 μὲν οὖν